

begravningstal.se

Kära vänner, kära familj,
tack för att ni är här för att minnas och fira Johan Erik Bergström – vår Jonte.

Jag står här som hans bästa vän sedan gymnasiet,
i praktiken hans extrabrör.
Och när jag tänker på Jonte hör jag först hans skratt.
Det där skrattet som började som ett litet fniss i ena mungipan
och slutade med att hela rummet vek sig.

Jonte växte upp i Uppsala,
blev den där killen som alltid ville förstå hur saker hängde ihop.
Han pluggade systemutveckling,
började på en startup där nätterna ibland var längre än dagarna,
och blev så småningom teamledare –
inte för att han ropade högst,
utan för att folk litade på honom.
Han såg människor.
Han fick oss att vilja lösa problemen tillsammans.

Hemma fanns Lina
och lilla Alva, hans största stolthet.
Han kunde prata kodstrukturer ena minuten
och i nästa sekund säga:
"Vänta, jag måste kolla om Alvas strumpor matchar."
Det var Jonte.
Nyfiken och nördig,
men alltid med hjärtat först.

Och så sprang han.
Trailrunning gav honom frihet.

Han kände varje stig runt stan Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

och han visste precis var blåbären fanns i augusti.

Han spelade gitarr som om kvällar hade extra timmar,
bryggde öl med den där noggrannheten som gör ett recept till en tradition,
och samlade oss runt brädspel där reglerna var heliga
men skratten fick bryta mot allt.

Mitt finaste minne är vår spontana roadtrip till Lofoten.

Vi sov i bilen,

åt mackor som smulade mer än de mättade,

och jagade norrsken längs en väg som aldrig tog slut.

När himlen äntligen tändes i grönt stod Jonte bara tyst
och log det där lugna leendet.

"Det här", sa han, "är vad frihet känns som."

Det var ingen stor gest,

ingen rubrik.

Bara ett ögonblick som satt kvar.

Jonte trodde på vänskap, frihet, humor

och att alltid ställa upp.

Det lät enkelt när han sa det,

men det såg ut så i praktiken:

de där spontana sms:en på väg hem från jobbet -

"Kaffe? Fem minuter." -

den hand som alltid bar en extra matkasse,

den förmågan att få folk som inte kände varandra
att lämna som vänner.

Han gjorde också något större av allt det där:

han startade ett välgörenhetslopp för Barncancerfonden.

Det fortsätter varje år.

Det är så typiskt Jonte att låta en bra idé bli en väg som fler kan springa på.

Vi kommer sakna mycket.

Hans skratt.

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Hans sms.

Hans sätt att göra kvällar längre och bekymmer kortare.

Men det han gav oss försvinner inte.

Det finns i Alvas blick när hon vill upptäcka världen.

Det finns i Linas värme, i deras hem som han var så stolt över.

Det finns i koden han lämnat efter sig,

i laget som jobbar vidare,

i stigarna han kände som sin egen hand,

i recepten som bubblar i någon gryta en helg i november,

i ett brädspel där någon säger:

”Okej, vi kör en omgång till.”

Jonte blev 38 år.

Det är svårt att förstå.

Men om vi vill hedra honom

kan vi göra något väldigt konkret:

skicka ett sms till någon vi tycker om,

dra ihop en löprunda där alla får vara med,

fråga hur någon egentligen mår,

och lyssna på svaret.

Och när vi tvivlar -

våga vara nyfikna, lojala, äventyrliga.

Tack, Jonte,

för vägarna du visade,

för skrattet som fortfarande ekar,

för modet att alltid ställa upp.

Vi bär dig med oss,

i vardagens små saker,

och i de stora ögonblicken där himlen plötsligt blir grön.

Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera

ditt eget personliga tal nu på pabegravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på pabegravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)